

188.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 23 lutego 1928 r.

w sprawie zmiany przepisów, dotyczących wypłaty świadczeń z powodu braku pracy w ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Na podstawie art. 168 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) zarządzam co następuje:

§ 1. § 73 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1927 r. o wykonaniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1016) otrzymuje brzmienie następujące:

„Pracownicy umysłowi, pobierający już świadczenia na podstawie ustawy o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia, oraz ci, którzy po dniu 1 stycznia 1928 r. nabędą prawo do świadczeń z powodu braku pracy w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, pobierać będą, z zastrzeżeniem postanowienia art. 57 ust. 1, z Funduszu Bezrobocia zaliczki na należne im na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej świadczenia w wysokości świadczeń, przewidzianych w ustawie o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przy zastosowaniu dotychczas obowiązujących przepisów prawnych, normujących tryb zgłaszania tych roszczeń.

Przejmowanie od Funduszu Bezrobocia wypłaty świadczeń, należnych pracownikom umysłowym z powodu braku pracy, przez Zakłady Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych następować będzie stopniowo, poszczególnymi okręgami terytorjalnymi w terminach, które wskażą osobne zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, ogłaszane w Monitorze Polskim.

Od dnia przejścia w poszczególnym okręgu terytorjalnym od Funduszu Bezrobocia wypłaty świadczeń z powodu braku pracy, Zakłady Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych wypłacać będą należne świadczenia z powodu braku pracy, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej, pod warunkami w niem określonymi i w wysokości, wynikającej z zastosowania postanowień art. 33 ust. 1 i 2, 34 do 37, 119 ust. 2 i 3 i 159 ust. 2, oraz wypłacając za okres przed przejściem wypłaty różnicę między zaliczkami, wypłaconymi przez Fundusz Bezrobocia, a świadczeniami, należnymi w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

W terminach, które określa zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, przewidziane w ust. 2 niniejszego paragrafu, przekazuje Fundusz Bezrobocia akta, dotyczące pracowników umysłowych, zabezpieczonych w Funduszu Bezrobocia, właściwym według miejsca zamieszkania pracowników Zakładom Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1928 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

189.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 16 lutego 1928 r.

w sprawie wymiany niezdatnych do użytku znaczków pocztowych.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o Poczcie, Telegrafii i Telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Za opłatą ustanowioną w § 2, urzędy i agencje pocztowe przyjmują do wymiany:

1) niezdatne do użytku znaczki opłaty pocztowej, — na znaczki opłaty pocztowej równej wartości pod warunkiem, że:

a) znaczki są prawdziwe, ważne i nieuszkodzone,

b) nie noszą śladów używania, oraz

c) że je przedstawiono nalepione na kopertach (opakowaniach) albo na arkuszu papieru;

2) niezdatne do użytku, prawdziwe, ważne i całe kartki pocztowe pojedyncze i z opłaconą odpowiedzią, urzędowego nakładu z wytłoczonymi na nich znaczkami opłaty pocztowej, — na kartki pocztowe równej wartości;

3) nieprzyjęte przy okienku pocztowym zwykle i polecane przesyłki listowe z wytłoczonymi na nich zapomocą maszyny nie dość czystymi, wyraźnymi albo kompletnymi znaczkami opłaty pocztowej, — na gotówkę w równej wartości.

§ 2. Tytułem opłaty manipulacyjnej za wymianę, urzędy i agencje pocztowe pobierają:

1) w wypadkach pod 1) w § 1, po 2 gr. od każdego nalepionego znaczka opłaty pocztowej;

2) w wypadku pod 2) w § 1, po 2 gr. od kartki pocztowej pojedynczej, po 4 gr. od kartki pocztowej z opłaconą odpowiedzią, jak również po 1 gr. od każdego na kartkach pocztowych ewentualnie nalepionego znaczka opłaty pocztowej;

3) w wypadku pod 3) w § 1, po 1 gr. od każdej przesyłki listowej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1928 r. i z dniem tym traci moc obowiązującą przepisy z niem sprzeczne.

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*